

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iuliu-August-Septembrie al anului 1893, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Iunie 1893, să-și înnoiască abonamentul, pentru-că altfel expeditura va fi silită a sista expedarea lóiei.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

Conferența națională oprită.

Organul de aici al comitetului central al partidului național — „Tribuna” de ieri Nr. 138 publică ordinul primarului orașului Sibiu, prin care se interdice ținerea conferenței partidului național convocată pe 9 l. c în textul următor:

Mag. Presid. Z. 49—1893.

Cătră onorabilul comitet executiv al partidului național-român, la mâna presidentului seu dlui Dr. Ioan Rațiu Aici.

Considerând că conform ordinii de zi prezentate prin hârtia din 24 Iunie a. c. obiectul principal al consultărilor și al hotărârilor adunării extraordinare a alegătorilor români, convocate la Sibiu pe 9 Iuliu 1893, vor fi evenimentele, care au rezultat din așternerea petiției cătră Maiestatea Sa, cunoscută sub titlul „Memorandul român”, prin urmare și urmărirea criminală introdusă pe temeiul §. 173 al codicelui criminal contra comitetului executiv din cauza tipăririi și răspândirii acestui Memorand românesc, pre-

cum și protestul contra acestei urmăriri; considerând că enunțatiunile publice de până aci în această direcție dau motive a presupune, că comitetul executiv convoca această adunare populară cu scopul și voiesce a o folosi pentru a se accepta și aproba publice de o mare mulțime de cetățeni de origine română partea declarată de ilegală a acestui Memorand, prin urmare a prezenta nu numai direcția (tendența) ci și răspândirea acestei scrieri ca emanațiunea poporului românesc și icóna voinei sale, și prin manifestația această publică bătătoare la ochi, precum și prin protestul contra urmăririi judecătorești se intenționează nu numai a reduce măsura răspunderii membrilor puși sub cercetare, ci a reduce și paraliza prin primirea solidarității pentru această vătămăre a legii din partea unei mari mulțimi de cetățeni ungari totodată și autoritatea și efectul pedepsei statului, ceea-ce cu atât mai puțin pare admisibil, cu cât urmărirea introdusă e încă în curgere și prin urmare ea nu are să fie influențată prin asemenea manifestațiuni publice;

manifestând în sfârșit, că în foi publice cu deosebire din România se anunță, că și în România se va agita cu privilegiul acestor procederi cu privire la Memorand contra statului ungar, și că la această adunare populară plănuită aici voiesc să se prezente și să participe și deputați din țera învecinată României, ceea-ce după conceptele și considerațiunile de drept public nu se poate îngădui nici decât:

Astfel ținerea adunării extraordinare a alegătorilor români, convocată de onorabilul comitet executiv pe 9 Iuliu 1893 din Sibiu, nu se poate permite din partea autorității, despre ceea-ce am onorul a încunosciența pe comitetul executiv al partidului național român.

Sibiu, 2 Iuliu, 1893.

Primariul orașului Sibiu:

Hochmeister m. p.

Din motivare dăm cu socotéla că autoritatea locală are numai rol de mijlocitor aci între guvern și comitetul central, că ea a comunicat numai în traducere nemțescă cu comitetul central ordinul primit în limba magiară din Budapesta, ca apoi comitetul central să-l publice românesc.

Din lunga motivare și greoiul stil al acestui ordin nu este lucru ușor să te luminezi în privința pretextelor din cari s'a refuzat cererea comitetului central.

Două pretexte putem descifra.

Unul se razimă pe un punct al ordinii de zi. prezentate prin comitetul central, ér altul pe mișcările din România.

Programul conferenței trebuia publicat deja în textul „Convocării” ca să-l cunoscă cei convocați, acolo inse numai în general s'a dis că „în fața situațiunei politice actuale, create prin evenimentele ce cu precipitare se urmăză, comitetul își ține de datorie a convoca pe toți membrii conferenței naționale într'o adunare extra-ordinară”, dar din ordinul de mai sus s'ar puté da cu socotéla, că un punct al programului ar fi „Luarea măsurilor relativ la evenimentele, care au rezultat din așternerea petiției cătră Maiestatea Sa cunoscută sub titlul „Memorandul român”, de care text apoi se folosește guvernul spre a deduce, că conferența ar puté influența „urmărirea judecătorească introdusă contra membrilor comitetului pentru publicarea și răspândirea „Memorandului”, ceea-ce după el nu este admis până când „urmărirea introdusă este încă în curgere”.

Se, pôte că textul punctului difcultat din ordinea de zi nu este bine ales, pentru-că după noi era de ajuns d. e. textul:

„Raport despre executarea concluderilor conferenței ultime” ceea-ce comitetul central este dator să o facă față cu mandanții sei, și trebuia să o facă îndată ce a cunoscut în mod oficial rezultatul prezentării Memorandului la Corónă, pentru-că nici mandanții sei, nici lumea nu scie nici astăzi în mod oficial: ce s'orțe a avut Memorandul, care a decretat conferența ca „fără amânare” să se prezenteze la Corónă?

În esență însă tot la acel rezultat ar fi dus ori-care tectst, pentru-că și la pertractarea „raportului” se putea lua tot același conclud de aprobare și aderare la tectstul memorandului și la procedura urmată de comitet la prezentarea lui, sau de reprobare, după-cum ar fi fost convingerea și politica membrilor conferenței, precum s'ar fi luat la pertractarea tectstului difcultat.

Pentru această ne-am folosit de terminul „pretext” ceea-ce va se dică, că asupra noastră acea impresiune face ordinul de oprire, că ținerea conferenței nu se admitea ori-cum erau stilisate punctele ordinii de zi.

Motivul, că în foile publice din România se anunță, că „și în România” se va agita contra statului ungar, și că la conferența voiesc să participe și deputați din România, este de tot naiv, ca să nu dicem mai mult.

Cine va crede, că guvernul carele are organul seu, pe șeful poliției de stat în conferență, se teme, că deputații din România — chiar dacă s'ar putea admite, ceea ce nu se pôte, că ei nu ar scie ce datorințe au într'un stat strein — ar veni aici, ca să participe la conferență măcar și numai cu vot consultativ?

De ce trebă e polițaiul în conferență?

ÉR ca pe galerie, ca ascultătoriu să nu pôte sta cineva numai pentru că acela este din România și eventual chiar deputat? nu pôte interdice nici guvernul, nici nime, atárnă numai de la tactul celor din România, dacă cred ei de consult și folositor pentru frații lor de aici, să o facă sau ba.

Încât privesce însă agitația în România, aceea chiar prin astfel de măsuri se provócă și nutresce mai cu efect.

Este lucru constatat, nervositatea diarelor magiare, și chiar tectstul acestui ordin o dovedesce, că agitația din streinătate genéză mai mult pe guvernanții nostri și peste tot pe magiari, carii mereu se laudă, că libertate, egalitate și constituționalism, nicăiri în

FOIȚA

Cura de apă.

Ce dică preotul Kneipp despre cura de apă?

Introducere la cartea „Cura de apă” de Kneipp.

Nici o frunză nu séménă absolut și cu desăvârșire celeilalte, cu atât mai puțin se pôte dică acesta despre sórtea omului. Dacă fie-care și-ar puté face biografia sa înainte de mórte, atunci am avea mai multe icóne de viétă decât ómeni. Sunt încalcite căile, cari trec în viétă ta în cruciș și curmeziș și se asemănă cu firele de ață, ce sunt puse fără sistem una peste alta. Adese-ori acesta ne pare așa, în realitate însă e altfel. Sórele credinții își aruncă razele sale în întunerecul nesfârșit și arată cum tóte căile duc la un scop precisat de cătră creator. Sunt minunate căile provedinței.

Dacă eu din culmea vârstei mele îmi întorc privirea spre căile mele învălmășite, aflu, că acestea merg câte odată pe marginea prăpastiei. În urmă însă totuși ne conduc la înălțimea chemării noastre peste asteptare. Și am tot motivul să laud această procedare

a provedinței, cu atât mai mult, cu cât căile care mi se păreau, că me conduc la mórte în cele mai multe casuri mi au arétat isvorul pentru o nouă viétă.

Eram de preste 21 de ani, când cu pașaportul în buzunar mi-am părăsit patria în condică eram trecut drept calfă de țesător, în sufletul meu însă altfel îmi era destinel. Cu dor și sete așteptam de mult această scăpare și voiam să me fac preot.

Astfel nu m'am mai dus la fabrica de țesut, precum mi-se poruncise, ci am luat din sat în sat, căutând dacă nu se va găsi cine-va ca să me ajute la studiu. Atunci repozatul prelat Matei Merkle († 1881), me luă sub protecția sa, me puse la carte și me învăță doi ani de zile, astfel încât în urma acestui studiu am putut să fiu primit în liceu. Munca fú grea și fără ori-ce prevedere. După cinci ani de miserie și încordări, me sfârșisem, atât trupește cât și sufletesce. Încă îmi aduc aminte de vorbele hangului, unde trăseseam, când tatăl meu me luase odată acasă dela liceu: „Meștere, dică el, acesta e cea din urmă dată când duci acasă pe acest student”. Și nu numai hangul acela dică așa; tóată lumea era de aceeași părere. Era un medic militar, care trecea pe atunci ca

mare filantrop și iubitoriu de sêraci. În anii mei din urmă ca student, el me visitase mai mult de o sută de ori. El mi-ar fi ajutat bucurios, dar bóla mea întrecu tóată puterea lui. Eu pierdusem ori-ce speranță și nu așteptam decât mórtea.

Pentru a căuta distracție, rêsfoiam adeseori prin cărți. Întemplantarea — eu întrebuițez această vorbire fiind-că se întrebuițeză dar întemplantare nici nu esistă — îmi dete în mână o carte fôrte modestă. Trata despre cura de apă. În sfârșit o să-ți faci o posiție independentă, astfel îmi plesni de-odată prin cap. Resfoiesc înainte. Adevêrat, se potrivea Ce bucurie, ce mângăiere! Speranțe nóne se deșteptară în sufletul meu. Cărticica acesta deveni paiul, de care mă acășasem, preste puțin fú cărja de care se razimă bolnavul, ér ađi e pentru mine luntrea mântuitoare ce provedința mi-a trimis în zilele de grea încercare.

Cărticica, ce vorbea despre puterea vindecătoare a apei, era scrisă de un medic; aplicațiunile erau fôrte rigurose și aspre. Eu am încercat un sfert de an, o jumătate de an aceste aplicațiuni. N'am simțit nici o ameliorațiune, dar nici desavantaje nici odată. Asta me încurajă. Veni érna anului 1849;

eu me aflam din nou la Dilligen. De 2—3 ori pe săptămână mergeam într'un loc singuratic și me scăldam câteva momente în Dunăre. Mergeam repede la locul de baie, dar mai repede mă înapoiam acasă în odaia caldă. Nici o stricăciune nu-mi făcu această baie rece, dar după cum judecam, nici mare folos nu-mi aducea. În anul 1850, am intrat în Georgianum din München. Aci am dat de un student sêrac, căruia îi mergea mai rău decât mie. Medicul nu voise să-i dea certificatul necesar pentru a puté sta cu ceilalți la masă, fiind-că, după opinia lui, nu mai avea să trăiescă mult. Acesta îmi devenise colegul meu iubit. Eu l'am inițiat în secretul cărticicii și amândoi practicam ordonanțele pe întrecere. Prietinel meu obținú în scurtă vreme dela medic certificatul necesar și trăesce și ađi. ÉR eu me întăriam din ce în ce, me făcui preot și împlinesc această sfântă chemare de mai mult de 38 de ani. Prietini mei me mângulesc și me admiră și ađi, când sunt deja de 70 de ani, pentru tăriia glasului meu și fôrta corpului meu. Apa mi a rămas o amică și nu e mirare dacă și eu îi sunt credincios.

(Va urma.)

lume, nici chiar în Anglia nu este ca la noi.

Ei bine! Pot fi multe lucruri foarte oneroase pentru noi, care aduse la cunoștința națiunilor mari din occident le lasă reci și indiferente, pentru că după raporturile lor de acasă nu le pricep, dar când ved ele, că tuturor partidelor magiare, chiar și kossuthistilor, cari necurmat alergă după instrucțiuni la „sfântul“ lor din Turin, la cel mai declarat inamic al dinastiei, carele și astăzi se consideră și primesce a fi titulat de „Guvernator“ al Ungariei — chiar și socialistilor, li se permite ca să se întrunească și să agiteze contra legilor existente, — numai partidului național român nu i se permite să se folosească de dreptul de întruniri nici chiar în cestiunea dării de seamă a comitetului însărcinat cu executarea concluserilor unei întruniri ținute deja, în cestiunea unei petițiuni către Corónă — asta o pricep și ele, — ved și ele, că aici drepturile constituționale se cumpănesc cu măsuri diferite, și că ceea ce este drept pentru partidele magiare nu este drept pentru partidul național român, și dacă țipetele de astă natură a românilor prind și sunt considerate și în străinătate, vina o poartă în prima linie aceia, cari provocă astfel de măsuri neegale.

Oprirea întrunirii din cestiune este un lucru neprecuțat și fără tact, carele va agita și mai mult spiritele, atât aici cât și în străinătate.

Fie conclusele conferinței și debaterile în conferință cât de exagerate, tot mai bine este, ca cei cari sunt chemați să vindece reul și care au posibilitatea să-l vindece pe cale legală, — și acesta este numai guvernul — să le cunoască și să le aprefieze după merit.

Pentru acesta repetăm, că reu serviciu a făcut patriei comune, chiar și elementului magiar, acela care a interzis ținerea conferinței partidului național român chiar acum, când spiritele sunt din ambele părți foarte agitate.

Este timpul suprem ca spiritele să se recorească, ca lucrurile să reintre în limitele normale, ca toate popoarele, care cu sângele și averea lor susțin statul să devină mulțămite, ér mijlocele, care duc la această mulțămire nu se pot procura cu biciul.

Tact, înțelepciune și adevărat patriotizm cerem dela toți, în sus și în jos.

Sibiu, 23 Iunie, 1893.

În numărul ultim al foiei noastre am luat notiță despre un raport al diariului „B. Hirlep“ din 1 Iuliu n. a c referitoriu la starea românilor din Basarabia. Raportorul este Dr. Horváth Géza, care dimpreună cu profesorul universitar din Marsilia, Dr. Marion, au fost chemați de către guvernul rusesc pentru a da sfaturi și a lua măsuri împotriva răspândirii floxerei în vilele din Basarabia și Caucas.

Raportorul scrie, că guvernul pentru aceea a chemat specialisti streini, pentru că poporul român din Basarabia nu are încredere în ceea ce l'au sfătuit specialistii ruși; el are o ură față de tot ce e rusesc și nu primesce nimic dela ruși. Ei au fost primiți bine atât din partea autorităților, cât și cu deosebire din partea poporului, care a primit sfaturile și îndrumările pentru stîrpirea floxerei, mai cu samă din cauză, că n'au fost date de ruși, de cari se teme, că-l sfătuiesc la rău.

Și pentru ce e ura acesta? Pentru că ruși apasă cu jug greu pe români. În scó'e și în biserici au introdus numai limba rusescă; limba judecătorilor, limba oficială e cea rusescă, deși poporul dela sate nu scie rusesc; foi românesce nu sunt, ér cele din străinătate sunt supuse censurii, nu au drept de întruniri etc., cu un cuvânt

ruși nu le permit nici o manifestațiune națională română.

Și pe când astfel este starea românilor în Basarabia, cum este ea la noi? La noi, sub conducerea politică ungurescă, dice „Bud. Hirlep“, statul în lupta de rivalitate a popoarelor se poartă neutral (?), aproape fără a lua parte la ea; legea dă românilor autonomie bisericească, le dă drept de a se folosi de limba română în comună, în comitat și la judecătoriile de prima instanță, au drept de a se constitui în societăți, au drept de întruniri și libertate de presă, de cari și abuzează adeseori.

Asemănarea, ce o face „B. Hirlep“ cu scop, ca să arete, că noi n'avem cauză de a ne plânge contra ungurilor, dacă privim la starea românilor din Basarabia asemănarea în acest sens nu-și ajunge de loc scopul. Despre acesta ne putem convinge îndată ce intrăm în o analiză mai serioasă a amănuntelor.

„Bud. Hirlep“ afirmă, că statul la lupta de rivalitate dintre popoare nu ia parte, e neutral. Acesta e un neadevăr grosolan; statul ia parte activă la această luptă, dă milioane de florini pentru școle și alte scopuri culturale, dar nu mai magiare și promovează pe toate căile magiarisarea. Ce deosebire este deci între noi și basarabieni?

Legea dă dreptul românilor de a se folosi de limba lor în justiție și administrație, dice „B. H.“ Dă pe hârtie, dar în realitate comitatele și judecătoriile, chiar prin ținuturi române, sunt pline de funcționari magiari, cu cari poporul nostru nu se scie înțelege și cu atât mai puțin se primesc acte scrise românesce. Funcționarii ar trebui să scie românesce, faptul e, că nu sciu și nu vreau să scie.

Avem drept de întruniri, așa nespune foia amintită. Unde e scris acel drept? Lege de întruniri nu este și astfel dreptul e supus la capriții funcționarilor administrativi sau în cazul cel mai bun, la voia și plăcerea ministrului. Dovadă despre acesta este oprirea întrunirilor noastre culturale, cum s'a întâmplat vara trecută cu mai multe despărțăminte de ale „Asociațiunii“, căroră nu li s'a permis să-și fie adunările generale, dovadă este oprirea în mai multe părți a adunărilor de protestare române și slovacă contra politicii bisericești și acum oprirea conferinței naționale.

Unde sunt apoi multele procese de presă, pe lângă totă lauda libertății de presă, și unde batjocurile și suspiciunile presei magiare față de noi și calumnia, ce ni se aruncă pe față, că românii sunt trădători de patrie, deși nu s'a aflat nici când între noi nici unul?

Etă deci, că sorțea noastră nu este de invidiat, după cum vrea să o presinte „Bud. Hirlep“ nici chiar în comparație cu starea românilor din Basarabia.

De altă parte asemănarea ce o face „Bud. Hirlep“ între unguri și ruși, ca stăpânitori, nu e potrivită. Ruși sunt un popor de deci de milioane, cari pot să permită lăcomia barbară a tiranilor a mână de oameni, nu e permis acesta însă ungurilor, cari stau în față cu 10 milioane de naționalități, pe cari se caute a le câștiga pentru sine prin o tractare echitabilă și justă. Acesta ar fi o politică bună și sănătoasă și în privința acesta n'au să se ia după ruși, ci să-și ia de model bunăoară Helveția, țara libertății, unde trăiesc trei popoare în deplină egalitate și astfel și în armonie.

Acesta ar fi de dorit în interesul binelui patriei noastre.

Revista politică.

Cestiunea, care preocupă pe cele mai multe state europene, este convențiunea vamală.

Așa ne spun scirile, care sosesc din România, că convențiunea vamală a acestei țări cu Germania s'a prelungea tot pe bazele de până acuma.

Între Franția și Rusia s'a încheiat de asemenea o convențiune vamală, luându-se în considerare toate favorurile posibile reciproce între ambele puteri.

Chiar această convenție a dat ansă presei europene și în special presei din Germania și din monarhia noastră să cârtască asupra ei și să vadă nimicată ori-ce speranță de a se mai pute încheia convențiuni vamale între aceste două puteri cu Germania.

Aceste temeri par însă a nu se adevăra. Diariul german „Nord. Allg. Ztg.“ făcând o dare de seamă despre negocierile de până acum între Rusia și Germania, spune ce i drept, că Rusia nu a fost mulțămită cu proiectele, ce i le a făcut Germania, nu a abdis însă cu totul de a nu se continua pertractările la Berlin.

Negocierile convenționale germano-rusesci au dat ansă presei din Rusia să scrie, că ar fi de dorit să se facă începutul și al unei convențiuni favorabile cu Austro-Ungaria. Prezența Curburgilor în Bulgaria nu justifică întrunimic, ca Rusia să nu intre în pertractări cu Austro-Ungaria. Un bărbat de stat al Rusiei s'a exprimat în privința acesta astfel: Rusia se află în poziție a sta mândră și cu capul ridicat și a dice cu Bismarck: Noi nu umblăm după nimenea. Pentru aceea însă totuși tindem mâna aceloră, care ne fac nouă favoruri, pentru ca și noi să le facem. Cu alte cuvinte nu e eschisă posibilitatea ca să nu încheiem convențiuni vamale cu statele vecine.

În camera francesă a întrebat deputatul Turrelle pe guvern despre vămuirea vinului frances la vămile austro-ungare. Regimul frances — a disoratorul — pe baza negocierilor reciproce a acordat Austriei tariful minimal, de aceea se și așteaptă ca vinurile francese să nu fie tacsate cu 50 franci, pe când cele italiene sunt tacsate cu 8 franci. Ministrul Develle a răspuns, că guvernul a cerut dela Austria ca vinurile francese să fie vămuite ca și cele italiene. Regimul austriac a răspuns însă, că convențiunea cu Italia poartă un dat mai vechiu și că în decurs de 20 ani guvernul frances a trecut cu tăcerea această afacere. Ministrul speră însă, că Austria va lua în dreptă considerare provocarea Francei. Turrelle a răspuns, că va mai aștepta; ér dacă va vedé, că lucrul nu se rezolvă în mod mulțămitoriu, va adresa guvernului o interpelare.

Alegerile din Germania fiind terminate foile de diferite nuanțe și dau silința a constata esact numărul deputaților, cari aparțin diferitelor partide și fracțiuni. După toate calculele de până acum însă guvernul a eșit învingătoriu, dar majoritatea e așa de neînsemnată încât dacă se va adevăra ceea ce se vobesce, că puținii poloni, vor combate proiectele militare, e temere, că ele vor cadé și în cazul acela s'ar nasce o mulțime de complicațiuni. Pentru a preveni însă o cadere a proiectelor guvernul și dă totă silința a mulcomi spiritele și mai ales a mulcomi poporul de rënd. De aceea se anunță, că împăratul în vorbirea de deschidere a parlamentului va ilustra situațiunea politică financiară și va asigura, că dela primirea novelor proiecte militare nu condiționează ca să se arunce sarcini nouă pe popor, de aceea poporul să fie linistit.

Ca termin pentru viitoare alegeri în casa deputaților din Franția s'a ficsat ziua de 20 August, ér balotagiile se vor face la 3 Septembrie. Guvernul n'a voit să mai amene alegerile, el se simte destul de puternic ca să le pótă duce în îndeplinire. Abia s'a anunțat însă terminul de alegeri și întrégă Franția s'a pus în mișcare.

Alegerile se vor face fără îndoială sub impresiunea încă vie și de tot penibilă a scandalului Panama, în care s'a dovedit, că au fost amestecați unii dintre cei dintăiu conducători ai Francei și ai partidelor dela putere. Guvernele care s'au succedat până acum au căutat totdeauna să scape pe bărbați conducători, să spele ori ce pată de pe ei, pedepsind pe cei mai puțin vinovați. În toate părțile se pregătesc de lupta electorală și nu fără motiv se așteaptă cu încordare rezultatul alegerilor.

Scirile din Belgradul Sârbiei au anunțat, că punerea sub acuză a guvernului liberal se va face cel mult în această săptămână. Spre scopul acesta s'a pregătit un proiect. Partida radicală, precum se susține, e întrégă pe partea proiectului și cere cu insistință punerea sub acuză. Din contră partidul progresist, din considerațiuni de oportunitate este contra proiectului. Guvernul va observa o atitudine rezervată, lăsând ca scupeiuna să decidă asupra sorții proiectului. El nu voesce să se amestece deocamdată în această cestiune.

S'a așteptat cu mare încordare darea de seamă a deputatului Eötvös, despre care foile magiare făcuseră atăta vorbă. Eötvös a și mers la Nagy-Körös însoțit de mai mulți deputați, ortaci ai dănsului și în 3 Iuliu după ameză, în fața numeroșilor sei alegători, și a spus vederile. Principala parte din vorbire s'a ocupat cu politica bisericească a guvernului, în care a atacat în termeni violenți clerul catolic înalt, din mâna căruia, dacă dănsul ar fi la cârmă, ar lua totă puterea. Clerul înalt vrea să aducă legi dela Roma, dar cine aduce legi de aiea, acela se face culpabil de un trădătoriu de patrie ori voesce să tiranizeze. El pótă fi acuzat și de trădătoriu al patriei și de tiran. În șirul vorbirei a atacat Eötvös pe aristocrația magiară, care rămâne tot pe terenul ruginit și se opune reformelor liberale, temându-se a nu-și pierde puterea. Eötvös e contra partidului așa numit „național“ pe care nu-l pótă suferi, de aceea l'a și atacat vehement, căci, se întrébă vorbitoriu, ce a făcut partidul acesta ca să-și atribue epitetul de partid „național“? Aceea că n'a observat nici o poziție hotărâtă. Apponyi e un fel de vulpe, care așteaptă cu viclenie la pândă, până ce se termină campania, ca să pótă pune mâna pe pradă, ca partidele combatante să-și pice jertfa. Eötvös e condus numai de idei liberale și de aceea promite, că dimpreună cu tovarășii sei, va sprigini programul politic-bisericesc al guvernului în tot cuprinsul și, dacă va observa, că alegătorii nu vreau să-și apröbe părerile, mai bucușoși și depune mandatul, decât să-și abandoneze principiile.

Episcopul Dr. George D. Deutsch.

Diarele germane din loc și din provincă au apărut toate încadrate în negru, semn de doliu pentru mórtea unuia dintre cei mai înalți bărbați și tot deodată stêlpul cel mai puternic al bisericeii sâsesci din Ardél, cu care se identifică și națiunea săsescă.

Scirea despre mórtea lui a cauzat mare durere în toate părțile locuite de populațiune sâsescă. Așa se esplică faptul, că încă în ziua următoare, după mórte, au început a furnica pe strădele Sibiuului familiile de preoți, capelani, învățătorii și fruntașii de prin comunele sâsesci, ca să dea ultima onóre aceluia, care a fost totdeauna steaua lor conducătoare și al căru respect l'au purtat în inimile lor până la ultima lui suflare.

Bisericele evanghelice din Sibiu și din provincie, școlele și edificiile pu-

blice săsesi au arborat stégul de doliu, înscinând astfel săsimea să ia parte la doliul general, ce le-a cuprins biserica, pe care el o a apărut cu atâtă abnegațiune. Vom aminti aici, că cea din urmă faptă, care i-a încoronat virtuțile vieții a fost pășirea energică în casa magnaților contra introducerii proiector bisericesci ale guvernului, cu toate că biserica protestantă din Ungaria nu se opune în sprijinul proiectelor, ci dintr-o parte le sprijinesce. Biserica ev. A. B. din Ardel și respective episcopul Teutsch a făcut excepțiune, el a înțeles interesele biserice sale și cele ale națiunii săsesi. El a fost primul episcop al nou organizatei biserice săsesi.

După informațiunile, ce le aflăm, episcopul Teutsch a suferit de o grea bătăie în zilele din urmă și puterile fizice și cu ele și cele spirituale i-au scăzut mult. Ultima suflare a fost la 8 ore Dimineața seara încungiur de numerosa sa familie.

Episcopul Teutsch se trage din familie de burge din Sighișoara. El s'a născut acolo la 1817, tatăl său a fost săpunariu. În 1837 a absolvat gimnaziul de acolo, a trecut apoi la universitatea din Viena și Berlin. După câțiva ani a fost ales profesor și apoi director la gimnaziul din Sighișoara, unde 21 de ani a lucrat la propășirea școlii și biserice sale. În anul 1863/4 a fost membru al dietei din Sibiu ca regalist, în 1864/5 a luat parte în parlamentul din Viena. La 1863 a funcționat ca preot în Agnita și apoi ca decan al districtului Cincul mare. În 19 Septembrie 1867 reprezentanța biserice ev. lut. la investit cu oficiul de episcop, în care calitate lucră el 26 de ani. El s'a distins pe terenul școlar, în drepturi și filosofie de pe la diferite universități, a fost decorat cu mai multe ordine înalte din străinătate, a fost ales cetățen de onoare al cetății Sibiu, membru ordinat al academiei de științe din München, president al reuniunii transilvane Gustav Adolf și dela reorganizarea din nou a casei magnaților episcopul Teutsch a fost membru al ei.

Atât la familie cât și la consistoriul săsesi au sosit o mulțime de adrese de condolență.

Marți la 6 ore p. m. rămășițele pământesci ale defunctului au fost transportate în biserică cea mare luth. din cetate, în Mercuri la 4 ore s'a făcut înmormântarea participând o mulțime imensă de lume. De față a fost consistoriul săsesi; membrii consistoriului biserice noastre în frunte cu Escelenția Sa I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, înaintestătorii bisericilor surori, autoritățile civile și militare, diferitele deputațiuni și corporațiuni, în șirul cel lung al conductului luth. încheiat dalele. Predica funebrelă o a ținut în biserică vicariul Dr. Frid. Müller, în grădă a implorat binecuvântare membrul consistorial Henric Wittstock. Corul „Männer-gesangverein” și „Hermania” sub conducerea d-ului I. L. Bella a executat mai multe piese corale religioase.

Noutăți.

Forturi. Forturile capitalei București cari vor fi terminate anul acesta sunt: Leordeni, Cătelul, Popești, Broscaru, Berceni, Măgurele, Bragadiru, și Domnești.

Forturile terminate deja sunt: Chitila Mogoșoaia, Otopeni, Pantelemon, Jilava, Ștefănești, Tunari, Afumați, Cernica și Chiajna.

Esamenul de maturitate, la gimnaziul din Năsăud s'a ținut în 26 și 27 Iunie n. a. c. funcționând ca director suprem Alexiu Koncz. La scripturistica s'au prezentat 16 inși, dintre cari unul a fost respins. La verbal a reșit unul cu eminență, 8 cu calcul de matur, 2 s'au retras, 3 au fost rele-

gați la facerea esamenului după trei luni și unul după un an.

Invitare. „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” invită la „Petrecerea socială” împreună cu cântări și joc, care se va ține Sâmbătă în 26 Iunie (8 Iuliu st. n.) 1893 în grădina „Hermann”.

Programul cântărilor.

1. „Cântec de primăvară”, cor micșt, de C. Porumbescu.

2. „Marș românesc”, de Mazalik, executat de muzică.

3. „Capela”, cor bărb., de Kreutzer.

4. „Sera de Crăciun”, solo pentru o voce de bass, cu acompaniament de pian, de Holstein.

5. Ouvertura operetei „Frumoasa Galatea”, de Suppé, executată de muzică.

6. „Intimpinarea primăverii”, cor de dame, de Wiest.

7. „Lacrimi și suspine”, solo pentru o voce de bariton, de G. Carlson.

8. „Sera Sinaiei”, de Ventura, executată de muzică.

9. „Rămas bun codrului”, cor micșt de Mendelssohn.

10. Două cântări pentru o voce de bass cu acompaniament de pian:

a) „Nor de vijelie”, de W. Humpel.

b) „Mândruțu de la munte”, de Ștefănescu.

11. Două cântece pentru „Flügelhorn”:

a) „Știi tu”, romanță de Kompaniski.

b) „Unde ești”, de Ștefănescu.

12. „Nevasta care iubeste”, cor micșt, de Musicescu.

Cântările se vor executa cu binevoitorul concurs al d-șorei Olimpia Neagoe și al domnului Ioan Dămian, oficial consist. membrii activi ai „Reuniunii române de cântări din Sibiu”.

Muzica o provide capela militară a regimentului de infanterie Nr. 31 din loc.

Inceputul la 7½ ore seara.

Comitetul reuniunii.

Pentru voluntari. Ministrul de război comu, după cum anunță scrisorile din Viena va numi în viitoriu pe voluntarii, cari au depus esamenul numai de sublocotenenți în rezervă, în locotenenți numai după ce ocupă o poziție cetățenească independentă.

Manevrele de toamnă. Pentru manevrele cele mari de toamnă se fac pregătiri grandioase. Preste 200,000 de soldați vor fi concentrați în comitatul Eisenburg, participând regimente din Ungaria, Istria, Tirol, Stiria, Austria inf. și superioară. Planul de operațiune e astfel proiectat, că contra inimiștii, care năvălesc din Stiria se opereze o altă armată din nord. În fruntea armatei de nord se află arhiducele Frideric. Armata, care vine din Stiria trebuie să treacă preste Alpi și să rezolveze o grea temă. Pe aceste manevre se pune mare pond și din afară, participând mulți oșpeți și atașați militari. În suita monarhului se vor afla 200 de persoane și se vor duce din Viena la Güns 400 cai. Pentru împăratul german, despre care se știe, că mâna dreaptă îi e mai scurtă ca cea stângă, se vor aduce caii din Berlin, cai dresați de dânsul. După manevre împăratul german și regele Saxoniei vor lua parte la vânătoare pe teritoriul de vânătoare al arhiducelui Albrecht.

Manevrele corpului XII de armată din Ardel se vor ține anul acesta între Agnita, Cincul-mare și Cohalm. Punctul cel mai important va fi Cohalmul.

Himen. Cetim în „Vestea”: Circulă șgomotul, ca regele Alecsandru al Serbiei, cu toată vîrsta sa tină, voese a se însura cu una din numeroasele fete ale prințului de Muntenegru, care ar vrea bucuros a-l avea de ginere.

„Albina”

Institut de credit și de economii în Sibiu.

A șesa tragere la sorți publică a scrisurilor fonciare de 5% ale Institutului de credit și de economii „Albina” a urmat în 1 Iuliu 1893 în prezența dlui notar reg. public Gavril Zagoni și a doi membrii ai comitetului de supraveghiere al institutului.

S'au tras, în valorea totală de fl. 38,500 următorii numeri:

la fl. 500: Nr. 5, 18, 48, 87, 89

108, 113, 153, 186, 188, 211, 215, 307, 319, 366, 383, 392, 436, 440, 443, 444, 543, 609, 617, 631, 640, 667, 720, 767.

la fl. 1000: Nr. 35, 71, 119, 151,

195, 200, 213, 269, 289, 313, 370, 386, 429, 447, 509, 555, 570, 577, 600, 640, 654, 660, 675, 687.

Cu începere dela 1 Ianuarie 1894 aceste scrisuri fonciare se rescumpără la casa institutului în Sibiu, la Filiala sa în Brașov, la Wechselstuben-Actien-Gesellschaft „Mercur” Viena și la Pestter ungarische Commercial-Bank, Budapesta, în întreaga valoare nominală împreună cu interesele curente; aceleși se rescumpără și mai înainte ori-când prin escomptare, sau se pot schimba cu alte scrisuri fonciare după cursul zilei.

Cu 1 Ianuarie 1894 încetă interesele lor mai departe și cuponii de interese scădători mai târziu, dacă la prezentarea scrisurilor fonciare lipsesc, se subtrage din suma acestora.

Din scrisurile fonciare eșite la sorți la tragerile de mai înainte nu s'au prezentat încă pentru rescumpărare următoarele:

la fl. 500: Nr. 20, 250, 257, 306, 423, 446.

Sibiu, în 1 Iuliu, 1893.

Direcțiunea.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Țera noastră.

Descriere populară a Ardelului.

de

Silvestru Moldovan.

(Urmare.)

Șuba e albă pe margini cu două șinore, unul negru, celalalt alb, în cornurile aripilor trei pupurele de șinor, mâncile împuiate cu negru și roșu, subșuoră, pe clin și pe partea superioară a aripei până la guler trăși împuiată cu diverse figuri din șinor roșu și negru, guler mic împuiat cu negru și roșu, la bătăne numai negru.

Cojoc lung până aproape de pământ, cu laturea lănoasă în lăuntru, în pe timp ploios se întorce cu lăna înafară.

La brâu se încing cu șerpăre (curea) late, împodobite cu două rënduri de inele, în fete numai cu un rënd.

Ismene largi, pe margini cu cipcă (dantelă), fâcne din pânză de casă ca și cămeșile, pe de-asupra cioreci românesci neîmpuiati. În picioare se poartă de regulă opinci, cu obele lungi de pânură, învârgate cu sur și pe margini țivite cu roșu. În sărbători se poartă și cisme, cari la unii sunt cu țureci lungi, la alții scurți.

Fetele poartă chischineie (cârpe) de boltă ori umblă cu capul desvilit; muerile au conciu cu două corne, preste el ciapsă (bonetă) împuiată frumos, preste ea se pune brobdă de giolgiu, cu un capăt legat pe sub barbă, celalalt lăsat în jos pe spate până la călcăne, la muerile bătăne mai scurt.

La grumădi: latării din mărgelă măruntă, din cari se fac și inelele. Fetele mai bogate au și baier (salbă) din taleri de argint, chiar și neveste mai tinere poartă baier și latării.

Cămeși numite și inie, (cari constau din pôle și din ciupég), mânci cu fodorii (crețuri) mai lungi ori mai scurți și cu pumnași, de-a-lungul mâncilor până sus la umăr se cos 2—4 șire de pui, din arniciu negru și roșu, la bătăne numai din arniciu negru și numai preste umăr curmeziș; pe pept trăși 2—4 rënduri de pui, pe la gura cămeșii și pe guler tot împuiate; altele, mai ales neveste tinere, au nesce table late de arniciu negru, ori rëndurile de pui merg cruciș preste cot.

Preste cămașă, în spate au peptare scurte înfundate și neînfundate. Dimineața au peptare lungi până aproape de genunchi și cu mă-

neci, iarna au șube înfundate, lungi până în călcăne, la bătăne de colore lae, adecă puțin cam sură, la fete și neveste de colore albă, pe margini împuiate cu roșu și negru.

Dinainte poartă cătrînță, îndereptă cătrînțoiu de lână sau opreg, țesut numai în partea superioară, în lățime cam de-o palmă, în de aci în jos ciucuri nețesuți până la călcăne. Preste mijloc se încing cu brăne negre și brăciere roșii, împestrițate cu mai multe colori, altele au și inele înșirate în zale, cam câte treizeci bucăți.

În picioare se poartă de regulă opinci, în ele călțuni de lână scurți și sub călțuni cioreci lungi până la genunchi, făcuți din pânură albă și împuiati pe margini și înderept. În sărbători se poartă și cisme. (Va urma.)

Bibliografie.

Cura de apă, încercată în decurs de 35 ani și scrisă pentru vindecarea bôlelor și conservarea sănătății, de Sebastian Kneipp, preot în Wörishofen (Bavaria), apare în limba română în 20. de fascicule, în editura librăriei Ig. Hertz în București. Prețul unui fascicol e 15 bani (8 cr. = 16 bani val. cor.) Volumul complet va costa 3 lei. Până acuma a apărut 2 fascicule. (Veți foiața).

Din public*).

Mulțămită publică.

Corpul învățătoresc dela șola populară gr. or. din Tilișca în urma ținerii maiialului tinerimei școlare la 30 Maiu a. c. v vine prin acesta a-și da următoarea dare de samă și mulțămită publică:

Au intrat solviri 45 fl. 90 cr.
S'au spesat 13 „ 37 „

Remâne venit curat . . . 32 fl. 53 cr.

În suma de sus și spre acest scop au binevoit a solvi următorii p. t. domni și dōmne:

Dr. Liviu Bran de Lemeni, pretor suprem 3 fl. Dr. Nicolau Maier, protopop, Nicolae Aleman, jude reg., Zaharias, sub jude reg., toți din Seliște, Dr. Nicolau Racota, medic cercual în Șeica-mare, Ioachim Muntean, preot în Gurariului și Dumitru Dragomir, proprietariu în Galeș, câte 2 fl., Romul Mircea, diacon și inv. 1 fl. 50 cr., Mihail Stoica, director, dșora I. Iovescu, învățător, Maria Stănilă, Nicolae Neamțu, diacon și inv. 1 fl., Ioan Popa, preot, I. Chirca, vice notariu, Constantin Herța, contabil, Ioan Andrași, cancel. reg., Vasile Aldea, adj. not., toți din Seliște, Valeriu Pop, not. în Săcel, Ștefan Milea, notariu, Petru Iuga, preot, Ioan Iosof, preot, Pant. Banciu, primariu, Vasile Iuga, comerc., Savu Frecea, colect. de dare, Ilie Floaș, comerc., Ștefan Bratu, Valeriu Milea, adj. not., Toma, Mihail, toți din Tilișca, câte 1 fl., v. a. Maria I. Măneșă, 70 cr., Ana I. Rodeanu și Aron Gogonea, inv. în Seliște, câte 60 cr., d-șora Eugenia Ciuta, Seliște, Ioan Chiparș, inv. Gurariului, Ana I. Prică, Ilie Comșa, Spring, George Bratu, cassar com., Ioan Răchițan, inv. în Galeș, Neaga V. Iosof, preot. v. d., câte 50 cr., Mihaloviciu, adj. not. în Galeș și Vasile Morar, câte 40 cr. Ana Floaș, Longin Drăgan, Petru Comă, Ilie Șandru, câte 30 cr., Ioan Bunea, Nicolae Hânsa, Gligor Miclăș, Dumitru Mihail, Ana I. Banciu, Paraschiva Știrciu, Maria C. Popa și Maria Hânsa, câte 20 cr., Ioana Frecea, Elena Trichenea și Ioan Răceu, câte 10 cr.

Suma venitului curat s'a adăugat la fondul școlar, depunându-se la casa de păstrare din Seliște.

Pentru aceste maritimose contribuii primesc toți p. t. domni și domne, atât aceia cari au binevoit a ne onora cu prezența, cât și aceia, cari deși n'au participat totuși cu dragă inimă au contribuit spre acest scop nobil, mulțămirea corpului învățătoresc. Tilișca în 18/30 Iunie, 1893.

În numele corpului inv.

Dumitru Iosof,
înv. ștor.

*) Pentru cele publicate în rubrica acesta redacțiunea nu e responsabilă. Red.

Loterie.

Mercuri, în 5 Iuliu n. 1893.

Brinn: 1 63 24 14 3

Publicare de licitațiune.

Din partea subscrisului curator al masei se face prin acesta cunoscut, că în urma concludului luat de comitetul definitiv al creditorilor, la 19 Iunie 1893, **se vinde întreg depositul de marfă al masei concursuale alui Iosef Löbel** din Sibiu pe calea ofertului și anume marfa pentru bărbați și femei pânzării, albituri, haine gata, galanterie și alte mărfuri de diferite soiuri, dimpreună cu întreg mobiliariul prăvăliei cu prețul procurării de **6006 fl. 61 cr.** și cu prețul estimării de **2961 fl. 74 cr.** v. a. plus oferentului, însă cu reserva aprobării din partea comitetului definitiv respective și a instanței concursuale

Reflecții au să-și înainteze **ofertele lor în scris și sigilate în cancelaria subscrisului curator al masei, strada Honterus Nr. 2 parteră până în 14 Iuliu, 1893, 12 ore din zi.**

Ofertele trebuie să fie provădate cu un **vadiu de 600 fl. v. a.** în **bani gata**, sau în **hârtii de valoare notate la bursă, sau în hârtii de stat.**

În ziua numită se vor desface ofertele prin comitetul definitiv, ăr rezultatul se va face cunoscut oferentilor până în **15 Iuliu 1893, 12 ore din zi.**

Întreg prețul de cumpărare se va plăti curatorului masei la începutul primirii marfei.

Primirea marfei și deșertarea totală a prăvăliei are se urmează necondiționat din partea cumpărătorului sub urmarea de a-și perde vadiul până la 26 Iuliu 1893.

Predarea urmăză în total prin înmanuarea cheilor dela prăvălie din partea curatorului masei, în urma căreia înmanuării, masa concursuală numai ia asuprași nici o garanție despre obiectele, care se află în prăvălie.

Înainte de licitațiune, atât inventariul cât și marfa din prăvălie se poate lua în privire prin mijlocirea curatorului masei în orele oficiose obișnuite.

Sibiu în 29 Iunie, 1893.

Advocatul

[97] 1—3

Dr. Nicolau Olariu,
curatorul masei.

Nr. 223/1893 prot.

[97] 1—3

CONCURS.

Spre ocuparea parohiei Jibert devenită vocantă, în protopopiatul Cohalmului, pe baza venerabilei ordinățiuni consistoriale ddto 23 Februaru a. c. Nr. 1180. B. se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post computeate în bani dau suma de 375 fl.

Despre starea acestei parohii concurenții și pot lua informațiune dela oficiul parochial și protopresbiteral.

Concurenții au a-și asterne cereurile instruite conform normelor din vigore în termenul deschis subsemnatului oficiu protopopesc.

În conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Cohalm, în 27 Aprile, 1893

Oficiul protopopesc gr. or. al Cohalmului:

Nicolau D. Mircea,
protopresb.

Nr. 341/1893.

(96) 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de învățător la șola elementară gr. or. din Sas-Sebeș, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: salariul anual de 350 fl. ăr după 5 ani de serviciu la această șolă 400 fl.

Învățătorul ales este dator a ține Dumineca și serbătorea strană în biserică.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și înainta cererile, instruite conform normelor din vigore subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat, și a se presenta în o Duminecă sau sârbătore în biserică spre a-și arăta desteritatea în cântări și tipic.

Cunoscătorii de musică vor fi preferiți.

Sebeș, 15 Iunie 1893.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral:

Ioan Tipeiu,
protopresb.

Nr. 300 F. G. 1893

[95] 3—3

CONCURS.

Spre conferirea de stipendii nouă din „fundațiunea Gozsdu“ pe anul scolastic 1893/94 pentru studiile dela facultățile mai înalte se escrie concurs, cu următoarele condițiuni:

1 Concurenții să documenteze cu documente originali sau autenticate de notariu public, că sunt fii de cetățeni ungari și se țin de biserica ortodocșă orientală română și studiază la vre-un institut public din patriă cu succes bun, ceea-ce frecutanții dela gimnasia să documenteze cu atestatul despre anul scolastic 1892/3, ăr cei dela facultăți cu indicele despre toate cursurile ascultate, și în fine să documenteze, că nu sunt în stare a se susține la studii din averea propriă sau a părinților lor.

2. Cei-ce vor să studieze la vre-un institut afară din patriă au să-și esopereze concessiunea ministerială

3. Petițiunile instruate cu toate documentele necesari sunt a se adresa la reprezentanța fundațiunei lui Gozsdu (Budapest, Király u. 13. sz.) până la 1 August a. c. căl. n.

Cu acesta ocaziune să provocă fostii stipendisti ca să arăte rezultatul studiilor din anul scolastic 1892/3, până la 1 August, a. c. căl. n. căci altcum li se va sista stipendiul.

Petițiunile sosite după termiul susindicat sau acelea cari nu sunt instruate cu documentele amintite în concursul present nu se vor lua în considerare, ci se vor reîntorna din oficiu.

Din ședința reprezentanței fundațiunei lui Gozsdu, ținută la 19—25 Martiu, 1893.

Estradat prin

George Szerb,
notariu.

Dela

TIPOGRAFIA & LIBRĂRIA ARCHID. ROM. GR. OR. DIN SIBIU

se pot procura cele mai potrivite

PREMII PENTRU SCOLARII DILIGENȚI.

Tot felul de requisite pentru șolă precum și următoarele cărți bune și folositoare:

Culegere de cântece naționale . . . 25 cr. Slaviciu. Dare de samă despre Șaguna . . . 20 „ Constanța Dunca Schiau. La Alma (Povesti) . . . 50 „ Petra Petrescu. Povestiri . . . 75 „ „comorile „ . . . Satul cu . . . 45 „ Chendi. S'a dus în țară. (Novelă pop.) . . . 15 „	Jóndrea. G. Barișu. (Poesie cu portret) . . . 20 cr. Simion T. Păcate domnesi (Novelă) . . . 30 „ Pop Reteganul. Povestiar-delenesti în V broșuri . . . 25 „ Eminescu. Poesii complete . . . 50 „ Boiu. Sunete și răsune . . . 60 „ Cine ce face lui își face. Comedie într'un act) . . . 10 „
--	--

Tipografia & librăria archidiececană, acórdă d-lor interesanți pentru tot ce procură, rabatele uvenite.

Direcțiunea tipografiei & librăriei archidiececane.

(72) 5

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1893.

Copșa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș									
	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren micșt			Tren micșt	Tren de persoane	Tren de persoane	
—	2.24	11.34	7.10	pl. Copșa-mică	sos.	9.34	12.05	6.20	—
—	2.51	12.01	7.43	Șeica mare	↑	9.05	11.40	5.59	—
—	3.27	12.37	8.27	Lónneș	↑	8.33	11.09	5.32	—
—	3.53	1.03	8.59	Oena	↑	8.09	10.43	5.09	—
—	4.16	1.26	9.23	sos. Sibiu	pl.	7.44	10.17	4.49	—
—	4.36	1.40	—	pl. Sibiu	sos.	7.28	8.30	—	—
—	4.49	1.54	—	Șelimber	↑	7.16	8.17	—	—
—	5.04	2.10	—	Vestem	↑	7.01	8.00	—	—
—	5.26	2.39	—	Tălmăciu	↑	6.42	7.39	—	—
—	5.42	2.56	—	Șeșeșul sup.	↑	6.21	7.11	—	—
—	6.16	3.31	—	Avrig	↑	6.02	6.51	—	—
—	6.37	3.55	—	Porumbacu inf.	↑	5.28	6.15	—	—
—	7.03	4.23	—	Cărtășora	↑	5.04	5.48	—	—
—	7.21	4.43	—	Arpasul inf.	↑	4.55	5.37	—	—
—	7.41	5.06	—	Viștea inf.	↑	4.27	5.07	—	—
—	7.51	5.17	—	Beșimbav	↑	4.17	4.54	—	—
—	8.11	5.39	—	Sămbăta inf.	↑	4.01	4.37	—	—
—	8.38	6.08	—	sos. Făgăraș	pl.	3.31	4.05	—	—
Ghiriș — Turda									
7.33	11.—	4.—	10.17	↓ Ghiriș	↑	5.10	10.30	3.30	9.12
8.08	11.20	4.20	10.37	↓ Turda	↑	4.50	10.10	3.10	8.52
Careii-mare — Zelău									
—	—	—	5.42	↓ Careii-mare	↑	7.05	—	—	—
—	—	—	10.30	↓ Zelău	↑	2.25	—	—	—
Sighișoară — Odorheiu									
—	—	—	4.20	↓ Sighișoară	↑	10.32	5.32	—	—
—	—	—	7.07	↓ Odorheiu	↑	7.57	3.02	—	—
Simeria (Piski) — Hunedóra									
Tren de povară	Tren mixt	Tren de povară	Tren mixt			Tren mixt	Tren de povară	Tren mixt	Tren de povară
6.15	10.35	4.20	9.50	↓ Simeria	↑	5.30	10.25	3.10	8.49
6.38	11.54	4.43	10.08	↓ Cerna	↑	5.14	10.05	2.54	8.29
7.13	12.20	5.18	10.32	↓ Hunedóra	↑	4.50	9.38	2.30	8.—
Brașov — Chezdî-Oșorheiu									
5.46	8.50	—	3.10	↓ Brașov	↑	8.18	1.49	—	6.56
6.19	9.31	—	3.53	↓ Prejmer	↑	7.48	1.11	—	6.18
7.11	10.32	—	5.03	↓ Sepsi-S. Georgiu	↑	7.02	12.10	—	5.17
8.31	12.08	—	6.40	↓ Covasna	↑	5.46	10.34	—	3.39
9.08	12.54	—	7.26	↓ Kezdî-Oșorheiu	↑	5.—	9.38	—	2.33
Murăș-Ludoș — Bistrița									
4.—	9.10	—	4.20	↓ Murăș-Ludoș	↑	6.46	7.21	—	—
6.48	12.41	—	—	↓ Țaga-Budatelic	↑	4.14	4.50	—	—
9.59	4.55	—	—	↓ Bistrița	↑	—	1.16	—	—
Arad — Timișoara									
—	6.25	11.30	5.58	↓ Arad	↑	9.44	3.45	10.55	—
—	7.32	12.47	6.46	↓ Vinga	↑	9.02	2.41	9.46	—
—	8.42	2.04	7.39	↓ Timișoara	↑	8.—	1.11	8.15	—
Simeria (Piski) — Petroșeni — Lupeni									
—	6.—	11.28	4.10	↓ Simeria	↑	10.32	3.24	9.35	—
—	7.21	12.48	5.39	↓ Hațeg	↑	9.02	2.03	8.25	—
—	9.45	3.40	8.48	↓ Petroșeni	↑	5.56	11.25	6.16	—
5.15	—	4.05	—	↓ Vulean	↑	—	9.58	—	8.38
6.20	—	5.10	—	↓ Lupeni	↑	—	9.07	—	7.45
6.40	—	5.30	—			—	8.35	—	7.15

Nota: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase înscamnă orele de noapte.

Redactor responsabil Silvestru Moldovan.

Editura și tipariul tipografiei archidiececane.